

[Fogh Rasmussen]

Regeringen prøver med alle mulige statistiske kneb at knække ledighedskurven, og selvfølgelig knækker kurven, men det er et kunstigt knæk. Alle ved, at kurven kun knækker, fordi regeringen flytter 47.000 personer væk fra arbejdsløshedsstatistikken over på orlov og kunstige beskæftigelsesprojekter. Reelt stiger ledigheden, fordi der kommer flere mennesker på overførselsindkomst fra det offentlige. Der til kommer, at regeringen i løbet af 2 år ansætter 30.000 flere inden for det offentlige.

Venstre har et alternativ til regeringens økonomiske politik. Ganske vist spiller statsministeren komediespil: Han lader, som om han ikke kender Venstres forslag. Men det gør statsministeren kun, fordi der står i Socialdemokratiets strategiplan, at han uanset de faktiske forhold stædigt skal lade, som om han ikke har set Venstres forslag. Statsministeren er simpelt hen blevet instrueret om, at uanset hvor meget papir Venstre præsenterer, skal han forsøge at bilde folk ind, at Venstre ikke har fremlagt noget som helst, og den instruktion følger statsministeren slavisk.

Men det er komediespil. Venstre har fremlagt i stribevis af forslag her i Folketinget, og sammen med Det Konservative Folkeparti fremlagde Venstre i december sidste år et alternativ til regeringens finanslov. Vi vil stoppe finansministerens udgiftsorgie, vi vil fjerne regeringens udgiftsloft, vi vil holde de offentlige udgifter uændret, og vi vil bruge de ekstra skatteindtægter ubeskårede til at nedbringe statens underskud.

Statsministeren har så spurgt, hvor det er, Venstre vil spare, og nu skal jeg fortælle statsministeren, hvad Venstres forslag går ud på:

Vi vil holde de offentlige udgifter uændrede, og for at nå dette foreslog vi besparelser på 14 mia. kr. på finansloven for 1994, og disse besparelser kan vi sammenfatte i fem hovedpunkter:

For det første vil vi fjerne de mange nye tilskudsordninger til erhvervslivet. I stedet for tilskud og kunstige beskæftigelsesprojekter vil Venstre have ægte arbejdspladser i den private sektor, og derfor siger vi: Væk med tilskud! I stedet lavere skat og lavere omkostninger ved at oprette nye arbejdspladser!

For det andet vil vi genoprette ansvarlige orlovsordninger. I stedet for et kunstigt knæk i ledighedskurven vil vi have et ægte knæk, og

derfor vil vi genoprette ansvarlige orlovsordninger, hvor orlov aftales mellem arbejdsgiveren og medarbejderen, og hvor de ledige orlovsstillinger bliver genbesat.

For det tredje vil vi fjerne tilskuddene til hjemmeservice og boligreparation og i stedet indføre fradrag. Fradrag er bedre end tilskud, for tilskud gør borgerne afhængige af staten, mens fradrag gør staten afhængig af borgerne.

For det fjerde vil vi spare på ulandsbistanden. Vi vil sænke bistandsprocenten fra 1 til 0,9 af landets samlede produktion, og samtidig vil vi omlægge ulandsbistanden, så vi får flere danske arbejdspladser for pengene.

Endelig vil vi for det femte spare på udgifterne til flygtninge.

I alt har vi foreslået besparelser på 14 mia. kr., og de otte af disse 14 mia. kr. vil vi så bruge til skattelettelser, som vi også har præsenteret i det fælles oplæg sammen med Det Konservative Folkeparti.

Desuden vil vi bruge nogle penge til at genoprette folkepensionen. Statsministeren har begået et groft løftebrud over for landets pensionister ved at skære folkepensionens grundbeløb ned. Vi vil genoprette grundbeløbet. Vi vil ikke være med til at straffe de pensionister, der har opsparing og indkomst ved siden af pensionen.

Nu har statsministeren altså fået den spareliste, som han har efterlyst, og såmænd også oplysning om nogle steder, hvor vi vil bruge penge. Han kender listen i forvejen, men nu har jeg altså taget den en gang til for statsministeren. Jeg synes, statsministeren skulle stoppe sit komediespil. Lad os dog snakke om holdninger i stedet for at høre statsministerens monotone gentagelser fra det socialdemokratiske reklamebureaus strategipapir! Den store udfordring i de kommende år bliver at sikre det økonomiske grundlag for velfærd og social tryghed. 1,8 millioner danskere modtager nu overførselsindkomst fra det offentlige. Det svarer til 44 pct. af den voksne befolkning, og antallet vokser stadig. Der bliver stadig færre til at skabe produktionen, og der bliver stadig flere til at modtage fra produktionen. Selvfølgelig kan den udvikling ikke fortsætte. Vi skal skabe ægte arbejdspladser i private virksomheder, så færre bliver afhængige af overførselsindkomster, og vi skal indrette skatterne, dagpengesystemet og de sociale ydelser således, at det altid kan betale sig at arbejde.